

„Twórczość Siemiradzkiego,
za jego Życia wielbiona,
podziwiana, krytykowana,
przynosząca mu dobre
dochody i sławę wielkiego
europejskiego malarza
akademickiego, została po
Śmierci artysty zapomniana.
Po wielkiej wystawie
pośmiertnej w 1905 i
hołdowniczej monografii
Stanisława Lewandowskiego,
jeszcze jedną zorganizowano
przed II wojną Światową, w
roku 1939, w warszawskiej
Zachęcie”.(fragment książki)